

هجدهميين جشنواره بين المللى تئاتر كودك و نوجوان - همدان
شماره يك / ۱۶ آبان ماه ۱۳۹۰

آغاز کلام:

بارها شنیده ایم:
چون که با کودک سرو کارت فتاد
خود زبان کودکی باید گشاد

این را هم بارها شنیده ایم که تئاتر امری طبیعی است و ریشه در نهاد و فطرت آدمی دارد. تردید نکنیم که بازی و بازیگری با انسان زاده می شود، و گرایش انسان در بزرگی سالی به مقوله ی نمایش و نمایشگری به هیچ وجه امری خلق الساعه و صرفاً اکتسابی نیست. با نگاهی به دور و برما و تلاشی اندک در مروری کوتاه به گذشته ی خودمان، به قطعیت این ادعا پی خواهیم برد. همه ی ما زمانی کودک و خرد سال بوده ایم و همه ی ما در اطرافمان کودکان و خردسالانی هستیم که با نگاهی به این کودکان و تداعی دوران کودکی خود، در می یابیم که بازی و بازیگری رد پای در کهن الگوهای انسان دارد. بازی به مثابه نیازی که روان و شخصیت و حتی توان آدمی را می سازد و تقویت می کند، یکی از تأثیر گذارترین مؤلفه ها در مسیر رشد و تکامل افراد یک جامعه به شمار می آید.

اما آن چه در این نوشتار آغازین مورد بحث است، منظور از بازی نه بازی های صرفاً سرگرم ساز مانند عروسک بازی دختر بچه ها یا ماشین بازی پسر بچه ها است، واژه ی بازی در این جا به بازی کردن با اسباب بازی و یا با دیگر هم سن و سالان خلاصه نمی شود. منظور ما از بازی و بازیگری نه بازی کردن، که بازیگری کردن است. کودکان از آن گاه که دست چپ و راست خود را در محدوده ی کودکی خود می شناسند، رو به بازیگری می آورند. آن ها به طور فطری و برای رفع نیازهای روان شخصیتی خود مایل اند که در نقش دیگرانی غیر از خود ظاهر شوند: یکی معلم می شود و دیگری دانش آموز، یکی دزد را بازی می کند و دیگری پلیس را، آن دگر خاله را بازی می کند و این دگر مادر را. پس کودکان نقش بازی می کنند بی آن که کلاسی رفته باشند و آموزشی دیده باشند. هر چند تفاوت های عمده ای بین بازیگری کودکان با بزرگ سالان وجود دارد که این مجال برای پرداختن به آن ها تنگ است. اما اثبات این موضوع که گرایش آدمی به بازی گری به صورت فطری از دوران کودکی و خرد سالی آغاز می شود، چندان نیاز به تلاش ندارد.

اما چندین نکته ی مهم (چه به لحاظ ساختار و چه به لحاظ محتوا) در تئاتر کودک گفتنی است که جای طرح آنها در جاهای دیگری است، اما برای گفتنی ترین ها که قابل طرح و بررسی می باشند، همین جشنواره های تئاتر کودک و نوجوان همدان مناسب ترین بستر است.

نخست یادآوری کنیم که تئاتر، چه برای کودکان و چه برای بزرگترها، گذشته از امری سرگرم ساز و مفرح، که اتفاقاً تفریح و سرگرمی ای سالم هم هست، می تواند به عنوان یک ابزار آموزشی، و برای کودکان، به ویژه ابزاری تربیتی باشد. کودکان در سنینی از رشد شخصیتی هستند که به سرعت می توانند از نمونه های بیرونی صحنه ای، الگو برداری نمایند و تحت تأثیر کنش ها و رفتارهای قهرمان تئاتر های کودک و نوجوان برای ساخت و تکامل شخصیت فردی، خانوادگی و اجتماعی خویش نمونه سازی می کنند. هر گاه گروه تولید کننده ی تئاتر کودک (از نویسنده ی متن گرفته تا عوامل اجرا) با آگاهی از نیازهای کودک و مسلط به روانشناسی کودک دست به خلق اثر هنری بزند، به طور طبیعی تأثیر پذیری و بهره وری مخاطب تئاتر کودک بیشتر و بیشتر خواهد بود. یادمان باشد که ذهن کودکان به شدت کنجکاو است و پراست از پرسشهایی درباره ی همه چیز. همه ی چیزهایی که از خودش تا جهان اطراف خودش را در زمینه های مادی و روحی در بر می گیرد. بنابراین باید که در خلق نمایش کودک، چه تئاتر درباره ی کودکان باشد و چه برای کودکان، هنر مندانه و آگاهانه سؤالات ویژه ی کودکان را پیدا و طرح کرد و پاسخ های مناسبی برای آن ها ارائه داد. البته به هیچ وجه منظور این نیست که صحنه ی نمایش را با کلاس درس و یا حتی جلسات مشاوره اشتباه بگیریم که این صد در صد نادرست است و تئاتر آموزشی موضوع دیگری است که مورد بحث ما نیست بلکه منظور طرح و پاسخ دهی به سؤالات ذهن کنجکاو کودک و نوجوان در قالب درام است. درامی که اول درام است و بعد طراح و پاسخگوی سؤال یا سؤالات. نه درامی که از همان ابتدا قصد آقا معلم بازی یا خانم معلم بازی دارد. تئاتری مورد نظر است که بخواهد هنر مندانه و آگاهانه اثری هنری خلق کند که از درون مایه ای تربیتی برای مخاطب خود (این جا کودک و نوجوان) برخوردار باشد و این می تواند همان کاتارسیس باشد که ارسطو در بوطیقا (فن شعر) آورده است و نیآورده که کارکرد کاتارسیس فقط برای بزرگ سالان است و کودکان از آن محروم هستند. بدیهی است که برای رسیدن به چنین تئاتری برای کودکان، باید آگاه، دانشمند و توانمند بود و از همه مهم تر باید صداقت داشت که اگر این چنین باشد می توان آثاری باور پذیر خلق کرد. زیرا کودکان صداقت را بیش از هر چیز باور می کنند و پذیرایش می شوند. باشد که در اجراهای هجدهمین جشنواره ی بین المللی تئاتر کودک و نوجوانان (همدان) شاهد چنین نمایش هایی باشیم. ان شاء الله...

«هنر حقیقتی است بسیار فاخر و عطیه ای از جانب پروردگار است که مانند هر موهبت دیگری مسؤولیت ها و تکالیفی را برای صاحب آن به همراه می آورد.»

مقام معظم رهبری

پیام سید محمد حسینی

وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی به هجدهمین جشنواره بین المللی تئاتر کودک و نوجوان

با نفس مخاطب در تنیده دارد و اثری بر دلها می گذارد، غبار فراموشی کمتر بر آن خواهد نشست. کودک، لوح کم نوشته ای دارد که بسیار طالب خوشنویسان تربیت است و هنرمند، دست خطی خوش دارد که هر چه می نگارد، ماندگار خواهد بود "العلم فی الصغر کالمنش فی الحجر" پس باید گفت: هر آموزشی که در قالب هنر، بر لوح ضمیر کودک و نوجوان حک شود، غالباً پاک نشدنی است! نوشته ای است که جوهر شخصیت فردای این فرد خواهد شد.

پس این هنرمند در فردای این سرزمین نقش آفرین است و نیز اثرش بر فردای او، ضمیمه! فردایی که هیچ دستی جز آثار او و اعمالش او را یاری نخواهد کرد که خوب می دانیم "فمن یعمل مثقال ذره خیراً یره"

باور کنیم که امروز تنها مسؤولیت کودک و نوجوان ایرانی را برعهده نداریم • بیداری اسلامی و حتی آگاهی عمومی جهانی، ماموریت دیگری پیش پای ما قرار داده است.

بی اغراق ایران اسلامی می بایست به تمامی کودکان و نوجوانان جهان ببیندیشد.

این جشنواره که عنوان بین المللی را یدک می کشد، لازم است این مأموریت را بیش از پیش تعریف کند. " هر کسی طاووس خواهد" بی گمان کفش هایی از تعهد به پا باید کرد! باز تعریف این جشنواره با تعیین اهداف میان مدت و دراز مدت، بازه های بازسازی اثر آفرین این مسؤولیت خطیر را، اندازه گیری خواهد نمود و افق های روشنی را بر پنجره ی اندیشه های ناب خواهد گشود. اگر شایستگی اثر گذاری بر جهان در ما باشد، که امیر کلام فرمود این چنین است، برای دست اندرکاران این امر سنگین، آرزوی تامین زمینه های این رشد ثمین را دارم. توفیق رفیق طریق عزت و افتخارتان باد •

«هوالرب»
داروی تربیت ز طبیبان طلب مکن
این کیمیا به ذوق هنر جمله حاصل است
از شربتی ز شیره ی شوق هنر بنوش
چون داء از دل است، دوا نیز از دل است

هر راهی را مقصدی است و هر کاری را مقصودی! هم سعی بدنبال نتیجه است و هم سعی هیچ تلاشی عبث نیست، حتی به اندازه ی یک نفس که آهی می شود برای تنبه دیگران!
هر اندیشه ای بر مرکب عمل بنشیند، به سمت هدفی حرکت می کند و بی گمان اندیشه، اسب عساری نیست و با تسلسل باطلش کاری نیست!
هنر خود رسالتی دارد و چون کسوت پوشید، مسؤولیتی دوچندان می یابد. هنر غالباً سخن به صراحت نمی گوید. زبان هنر، کلام را جز به ملاحظه نمی گوید؛ که "الکنایه ابلیغ من التصریح" و هنر تئاتر چون نفسی

پیام جناب آقای کرم رضا پیریایی

استاندار محترم همدان به مناسبت برگزاری
هجدهمین جشنواره بین‌المللی تئاتر کودک و نوجوان همدان

به نام خداوند دوستدار کودکان و نوجوانان

استان همدان که از نگاه داهبانه ی ریاست محترم جمهوری، جناب آقای دکتر محمود احمدی نژاد - در دیدار اخیر با مردم سخت کوش شهر آرمیده بر دامنه الوند سرافراز - خاستگاه اصلی فرهنگ، تاریخ و تمدن ایران زمین و سرزمینی که اساس تمدن ملت ایران از آنجا آغاز و سپس به سرتاسر ایران و جهان منتشر شده است، خواننده شد، افتخار دارد که از پانزدهم تا بیستم آبان ماه میزبان هجدهمین جشنواره بین‌المللی تئاتر کودک و نوجوان باشد.

همدان سرزمینی است که ولی امر مسلمین جهان لقب «دار المجاهدین» را برارزنده ی آن می‌داند و منتخب محبوب ملت سرافراز ایران آن را مرکز فرهنگ و تمدن انسانی مبتنی بر عدالت، توحید و ارزش‌های الهی که موجب عزت، شکوفایی و کمال جامعه ی انسانی شده است، تعریف می‌کند.

واضح است که میزبانی جشنواره‌ها و همایش‌ها و برنامه‌های فرهنگی و هنری در سرزمینی که بخشی مهم از سرزمین اصلی فرهنگ و هنر است، تفاوت‌هایی با سایر نقاط دارد و این تفاوتها در تعهد به هنر آرمانی و فاخر و هنری که بر پیمان الست تاکید دارد، مشخص می‌شود.

بر این اساس لازم است که بر دیدگاه مقام معظم رهبری در این زمینه تاکید شود که فرموده‌اند: تئاتر در جمهوری اسلامی، اصالت و الیایی خود را در بیان دردها و بازگویی قصه ی مظلومیت بشریت در بند در می‌یابد. صحنه‌ی این نمایش عظیم به وسعت زیستگاه مستضعفان خاک است و هنر بازیگرانش: ستیز با ظلم، فریاد در برابر ظالم و حمایت از مظلوم و تکنیک آن: ایثار جان در راه آرمان و نتیجه‌اش: پیروزی خون بر شمشیر.

حال رسیدن به این تعریف در تئاتر کودک و نوجوانان که آینده ی ایران و جهان در دست آنها خواهد بود، وظیفه ای است که از جشنواره ی بین‌المللی تئاتر کودک و نوجوان انتظار می‌رود. انتظاری که پیش از این از هنرمندان عرصه ی نمایش توسط رییس جمهور محترم به این شکل مطرح شده بود که: هنر نمایش باید بیانگر بهترین و زیباترین تعابیر و تعاریف در راستای کمال و حقیقت‌جویی و شایستگی انسان باشد. بر اصحاب و اولیای تئاتر است که با رویکردی جدی و ارزشی و بهره‌گیری از فرهنگ ناب اسلام محمدی(ص) و با تکیه بر فضائل انسانی و بر دایره ی اخلاق‌گرایی جان تازه‌ای به صحنه ی تئاتر ایران بدمند.

این جانب فرصت جشنواره ی بین‌المللی تئاتر کودک و نوجوان را غنیمت شمرده، از تمامی هنرمندان این عرصه که با ایثار جان در راه آرمان، پیروزی نهایی خون بر شمشیر را با هنر فاخر خود متعهدانه در نمایشی جهانی به اجرا می‌گذارند، تقدیر و تشکر می‌کنم.

با آرزوی روزهایی پر از خاطره و به یاد ماندنی برای میهمانان گرامی در همدان و آرزوی آینده‌ای پر از امید و روشن برای کودکان و نوجوانان جهان در محیط خانواده، این محیط استحکام بخش جوامع بشری، توفیق و سلامتی همگان را از درگاه ایزد منان مسئلت دارم.

کرم رضا پیریایی
استاندار همدان - ۹۰/۸/۱۱

مدیر اجرایی هجدهمین جشنواره بین‌المللی تئاتر کودکان و نوجوانان گفت:

آیین‌های ملی، و نمایشی ما بر خاسته از اندیشه ی دینی و عرفانی ماست

مدیر اجرایی هجدهمین جشنواره بین‌المللی تئاتر کودکان و نوجوانان گفت: آیین‌های ملی، و نمایشی ما بر خاسته از اندیشه ی دینی و عرفانی ماست. وی در مصاحبه با خبرنگار روزنگار جشنواره افزود: هنر همزاد بشریت است و بشریت با وحدانیت یا به عرصه ی گیتی نهاده است. انسان، آرمانها و ارزش‌های انسانی، شریعت و طریقت را از طریق مبانی وحیانی پذیرفته است. تئاتر یکی از مبادی تأثیر گذار بازخوانی اتفاقات گذشته و رخدادهای اندیشه‌های آینده بشریت است. و اگر این را به صورت هنری بازخوانی کنیم، به نوعی به نمایش و تئاتر نزدیک می‌شویم. تئاتر ما برخاسته از اندیشه ی انسانی، فکری، دینی و عرفانی است و همزاد با وحدانیت انسانی در وجود انسان به ودیعه گذاشته شده است. لذا انسانها همواره با هنر و با تئاتر و بازخوانی هر آنچه در گذشته اتفاق افتاده و یاد آینده رخ می‌نمایند، مرتبط اند.

وی در خصوص تئاتر کودک و نوجوان گفت: تئاتر امروز کودک و نوجوان باید به سمت و سوی حقایق امروز دنیای کودک و نوجوان سوق پیدا کند و آنها و چالش‌هایی که با عنوان تمدن مدرنیست تبلیغ می‌شوند، جسم و روح کودک را به آلودگی نکشاند و باید تئاتر به یک آموزه ی الهی و مقدس بدل بشود و در این آموزه ی الهی کودکان به قرب الهی نیز برسند و دنیای تبعیض و ظلم و تهدید و تطمیع و کودک کشی و شکار نسلها را توسط ارباب سلطه به نمایش بگذارند.

وی در انتها خاطر نشان کرد: بازیگران تئاتر و دست اندرکاران، با تدبیر و تحلیل مطالب کودکانه آنچنان به این فضا روشنی بخشند که در نهایت بتوان محصولاتی را از آن برداشت کرد که به کمال کودکان و نوجوانان بینجامد. آن چنان که نسل انقلاب چون نسل فهیم فهمیده‌ها از این مکتب برخیزد که به تعبیر شیوای امام خمینی (ره) رهبر ما آن اطفال و طفلی ۱۳ ساله بشود که نشانگر حماسه و مقاومت شرف در عرصه ی عطش و آتش بود.

امروز روز حماسه و مقاومت هزاران هزار کودک و نوجوان در خیزش بزرگ اسلامی و بیداری مردم جهان اسلام است. هنر نمایش باید این مهم را درک کند و به حقیقت بینی دست یابد. بهترین راهکار و راهبرد هنر نمایشی در جهان امروز رونمایی از حقیقت غیر قابل تاویل و تبدیل و اعلام فساد اربابان سلطه و ظلم است که این عوامل به نام تمدن، ولی جنایتکارانه علیه کودکان فلسطینی و آفریقایی و... عمل میکند. راه و نهج روشن انقلاب اسلامی در کلیه ی زمینه‌ها چراغ راه هنر باید باشد و هنر تئاتر از این حوزه مستثنی نیست.

مدیر اجرایی هجدهمین جشنواره بین‌المللی تئاتر کودکان و نوجوانان گفت: آیین‌های ملی، و نمایشی ما بر خاسته از اندیشه ی دینی و عرفانی ماست. وی در مصاحبه با خبرنگار روزنگار جشنواره افزود: هنر همزاد بشریت است و بشریت با وحدانیت یا به عرصه ی گیتی نهاده است. انسان، آرمانها و ارزش‌های انسانی، شریعت و طریقت را از طریق مبانی وحیانی پذیرفته است. تئاتر یکی از مبادی تأثیر گذار بازخوانی اتفاقات گذشته و رخدادهای اندیشه‌های آینده بشریت است. و اگر این را به صورت هنری بازخوانی کنیم، به نوعی به نمایش و تئاتر نزدیک می‌شویم. تئاتر ما برخاسته از اندیشه ی انسانی، فکری، دینی و عرفانی است و همزاد با وحدانیت انسانی در وجود انسان به ودیعه گذاشته شده است. لذا انسانها همواره با هنر و با تئاتر و بازخوانی هر آنچه در گذشته اتفاق افتاده و یاد آینده رخ می‌نمایند، مرتبط اند.

وی در خصوص دو سویه شدن تئاتر دنیا اذعان داشت: امروز تئاتر دنیا در بازخوانی اندیشه‌ها به یک تئاتر دوقطبی تبدیل شده است. در این تئاتر دو جریان وجود دارد: جریان حق و جریان باطل. بازخوانی جریانها و فیلمها و رخدادهای گذشته ما را به این سمت می‌آورد که وقتی امام حسین(ع) و امام حسن(ع) شیوه ی وضو گرفتن را با به نمایش گذاشتن برای آن پیرمرد به نوعی یاد آوری می‌نمایند. نوعی حقیقت بینی را و دریافت راه حقیقت را به نمایش می‌گذارند.

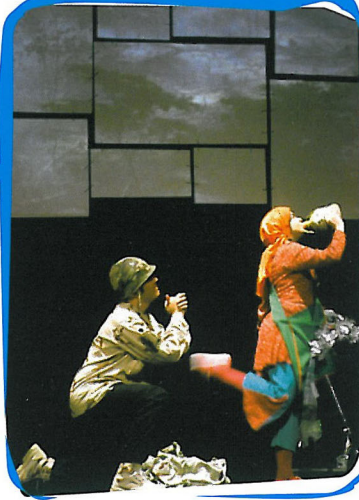
مدیر اجرایی جشنواره ی تئاتر افزود: تئاتر هم مخاطب می‌خواهد و هم فهم مخاطبی و هم مخاطب شناسی. خیلی از نمادهای تئاتر به خاطر ماهیت المانی(نشان) باید شناخته بشوند. لذا تئاتر به خاطر اینکه سالیان سال همراه بشر بوده است، باید از لحاظ المان خوانی و محتوا خوانی مورد توجه قرار بگیرد و با توجه به این که بسیاری از المانها با مفاهیم نامأنوس و ناهمسو هستند، باید در تئاتر ما المانها روشن و واضح و به حقایق نزدیک باشد.

ترکمن در خصوص بازیگران و دست اندرکاران تئاتر افزود: تئاتر ما نباید صرفاً بازیگرانشان مجریان فضای سیاه و خاکستری در دوران افول تمدنهای پوشالی شرق و غرب باشند. نقش پذیری‌ها بهتر است به واقعیت‌ها و حقیقت‌ها نزدیک باشند. امروز تئاتر ما باید تجسم حق و تجسم انسانی با فطرت الهی باشد. امروز دیگر هنر برای هنر که دستاورد اربابان سلطه است، نخ نما شده است و قابل پذیرش نیست. امروز ما هنر را برای تحرک، نشاط و تشخیص خلوص انسانها در مکاتب الهی می‌خواهیم.

اسب، سیب، بهار

گاهی دوران کودکی، علائق، بازی ها و... آینده ی حرفه ای مان را رقم می زند، بخصوص که این احساس با تشویق خانواده همراه باشد. آنهیتا در ۱۵ سالگی پای به هنرستان هنرهای زیبا ی تهران نهاد و دیپلم نقاشی و مجسمه سازی گرفت، سپس از فرهنگسرای نیوران در رشته ی گرافیک فوق دیپلم دریافت نمود. کودکش که به مهد کودک می رفت، آموزش نقاشی به کودکان را آغاز کرد. وی پله های ترقی را در تئاتر کودک و نوجوان و نمایش خلاق طی کرد، تا در سال ۱۳۸۴ گروه «راما» را تشکیل داد و دانش نامه ی کارشناسی ارشد را از دانشگاه تربیت مدرس دریافت نمود. جرقه ی نمایش اسب، سیب، بهار را از زبان آنهیتا غنی زاده بخوانید:

جرقه ی نمایش به چند سال قبل بر می گردد، زمانی که با کتاب آقای احمد رضا احمدی با همین عنوان مواجه شدم. ابتدا با اجازه ی شفاهی ایشان به فکر ساخت انیمیشن از این اثر افتادم. کار تا مراحل طراحی شخصیت و پیش تولید پیش رفت، اما تأثیر فضای شاعرانه ی اثر، مرا به فکر نگارش و اجرای نمایش انداخت. پس از گفتگو با چند نویسنده، در نهایت با نیما دهقانی به اشتراک رسیدیم و او قبول زحمت کرد. الهامی که از احساس شاعرانه ی کتاب «اسب، سیب، بهار» آقای احمدی گرفتیم، باعث شد که نام نمایش را از آن وام بگیریم. او ویژگی های کار علاوه بر بهره گیری از مشاور روانشناس، طراح حرکت، طراح نور، استفاده از جلوه های ویژه است. شاید بتوان گفت اجتماع همه ی این ویژگی ها در یک کار اجرایی با امکانات موجود، کمتر در تئاتر کودک و نوجوان اتفاق افتاده است.

عوامل نمایش:

نویسنده: نیما دهقانی، آنهیتا غنی زاده / کارگردان: آنهیتا غنی زاده / صدایشگان: احترام برومند، مریم کاظمی، سوسن مقصدلو، بهرام شاه محمدلو، حمزه علی محمدی / بازیگران: آنالی شکوری، حامد زارعان، نیکانازم زاده، مرجان وزین پور / مشاور روان شناس: مرجان وزین پور / طراح صحنه و عروسک: فائزه فیض / کارگردان جلوه های ویژه: حمید رسولی / چیدری / تصویر، تدوین، افکت: کاوه رسولی / طراحی زمینه ی قصه ها: فائزه فیض / انیمیشن: گلبن رسولی

خلاصه ی نمایش:

قصه ی نمایش از آنجا آغاز می شود که بهار دختر تنهایی است که از بی توجهی والدین خود، رنجور و ششکی است و با پیوستن به دنیای تخیل، خود را از تنهایی می راند و در این مسیر با نگاه دقیق به اطرافش به شناخت تازه ای از مفاهیم بزرگ زندگی، همچون: یافتن دوست، حفظ دوستی ها، پیدا کردن عشق و محبت، یافتن گمشده ی زندگی، یعنی لبخندها و در نهایت بدست آوردن صلح و آرامشی ماندگار دست می یابد.

سیب هفتم

هر کس در طول عمر هنری خود با استادان مختلفی روبرو می شود و از محضر هر کدام تحصیل علم و تجربه می نماید اما کارگردان نمایش «سیب هفتم» به خود می بالد که اولین استادش پدر مرحومش بوده است، مرحوم احمد لباسی که فرزند و فرهاد لباسی را از خود به یادگار گذاشت تا در عرصه تئاتر بر صحنه بدرخشند.

فرزاد لباسی نمایش «سیب هفتم» را در روز نخست جشنواره ی کودک و نوجوان به روی صحنه می برد. وی که دانشجوی کارشناسی ارشد رشته روانشناسی است، از سال ۱۳۷۰ فعالیت تئاتری خود را به همراه برادرش و زیر نظر پدرش آغاز نمود.

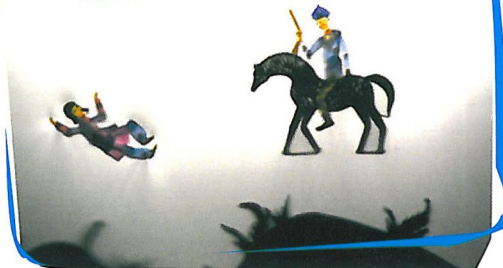
فرزاد که در تئاتر کودک و نوجوان پیش از این دو تجربه دارد، محتوای آموزشی داستان نمایش «سیب هفتم» را دلیل انتخاب این متن می داند. داستانی که با گم شدن ساعت مادر در بازار شب عید آغاز می شود و بهانه ای می گردد تا آریا کوچولوی نمایش در حین بازیگوشی با شخصیت های تاریخی ای مانند فرعون و دن کیشوت و... آشنا گردد.

یادداشت لباسی را در روزنگار جشنواره با هم می خوانیم: «حکایکی شدن لبخند بر روی صورت هر کودکی، لذتی دارد که در چند سال اخیر آن را درک نکرده بودم، خدا را شکر که در این دو کار آخر آن را درک کردم.»

متن این نمایش را «محمد ناصر مودودی» نوشته، تا فرزاد لباسی، مسعود کیانی، امید نوعی، شاد، امیر حسین نجفی، شهرزاد نظر پور، مهتاب نظر پور، روزان عجمیان به همراه بازیگر خردسال امیر حسین عباسی فرد، آن را اجرا کنند و محمد سامنی، دکور آن را بسازد. قاسم بهراملو چهره پرداز این نمایش است و در نهایت فرهاد لباسی لباس ها را طراحی کرده و طاهره احمدی آنها را دوخته است. در ضمن نادر شهسواری آهنگساز و امیر علی ابوالقاسم زاده مشاور خردسال کارگردان هستند.

دختران باغ های قالی

دخترک بازیگوش قالی باف، نقشه ی قالی نیمه تمام مادرش را گم می کند. او نگران پیدا کردن نقشه است که دختران باغ های قالی به کمک او می آیند و او را به سفری در میان باغ های شگفت انگیز قالی می برند تا دخترک نقش گمشده ی خود را پیدا کند.

هر نقش قالی قصه ای از طبیعت و زندگی دارد که دخترک در طول سفر با آن آشنا می شود. او که در این سفر شناختی عمیق از نقوش قالی به دست آورده است، از خدا مدد می گیرد برای نقش خیال زدن بر تار و پود قالی خود.

این داستان نمایش «دختران باغهای قالی» به نویسندگی هنگامه مفید و کارگردانی افسانه زمانی است که به کمک بازی دهندگان غزل اسکندر نژاد، نسیم امیرخسرو، نگار میرفخرایی، سمیه نادری، محسن ایمان خانی، فاطمه ذوقی، زهرا ناظری بر صحنه می رود.

طراح پوستر، بروشور و عکاس: آیرین غریب پور / طراح و سازنده ی عروسک: محسن ایمانخانی، اکرم اصغری / طراح صحنه: سینا ییلاق بیگی و آهنگساز عبدا... آشنانی / صدایشگان: بهمن فریور، آزاده پورمختار، هنگامه مفید، مریم آشوری، غزل اسکندر نژاد، پیمان شریعتی، شیوا ابراهیمیان، نسیم امیرخسرو، نگار میرفخرایی، حمید شکوهی، فرزانه عاقلی، و هنرمند خردسال آیرین شریعتی.

شنل قرمزی و گرگ بدجنس در ایستگاه اتوبوس

یابد. سرانجام پس از یک سفر پرماجرای تمشک تهیه می شود. شنل قرمزی در مسیر رساندن مربا با گرگ بدجنس برخورد می کند و ماجراهای شیرینی بین آنها اتفاق می افتد.

در این نمایش، امیر سیاستمدار محبوب، منیره خطیب، مجید ابراهیمی، ندا طاهری، علیرضا عبدالهی، محیا قلی نیا، محمد رضایی فر، جواد ساد، حمیدرضا سالمی، ناهید قلی زاده، امیرحسین داوودپناه، سید حامد جلیلی، امین دلپذیر، ایفای نقش می نمایند. سرپرست گروه محسن هاشمی و طراح لباس شکیبا ابراهیمی است و طراحی صحنه بر عهده ی حسین ابراهیمی است. و موسیقی را مهرداد بهزاد با همکاری مصطفی پروین و کاظم ایمان طلب برای این نمایش آماده کرده اند. یادداشت کارگردان: «تلاش برای کودکان کمک به آینده ی بشر است»

«در شهرستان فردوس که نام آن حتی برای بسیاری از هموطنان نا آشناست فعالیت های تئاتری قابل قبولی صورت گرفته است» این را حسین ابراهیمی کارگردان نمایش «ملاقات شنل قرمزی و گرگ بدجنس» از شهرستان فردوس می گوید در کارنامه ی این کارگردان حضور در چندین دوره جشنواره ی تئاتر فجر، منطقه ای و بین المللی کودک و نوجوان و... به چشم می خورد. حسین ابراهیمی متولد ۱۳۴۹ است و از سال ۱۳۶۷ فعالیت تئاتری خود را به همراه گروه سیب آغاز نموده است و تا به حال، به فعالیت خود ادامه داده است.

ابراهیمی مهم ترین شاخصه ی این نمایش را تلفیق تعدادی از افسانه ها و قصه های قومی می داند که حول محور داستان شنل قرمزی روایت می شوند. شنل قرمزی مأمور می شود برای مادر بزرگ کلوچه و مربا ببرد. او به همراه آقای تاتلر برای تهیه ی مربای تمشک کوهی به خانه ی شکلاتی مراجعه می نماید. سفر آنها برای تهیه ی مربا با رفتن آنها به جنگل ادامه می

نگاهی به نمایش خاطرات بارن

یک نمایش ناب که بازی و بازی سازی های روی صحنه به زیبایی تصویر می شوند

(نروژ)

نویسنده: کمپانی تئاتر جوکر
کارگردان: نیلز پیتر آندرلند

روایت خاطرات بارن در غالب خانواده ای که با ازدواج دو زوج جوان آغاز می شود به مسیرش ادامه می دهد و در طول این مسیر هدفمند به خاطرات گذشته این خانواده نیز اشاره می کند. بازی نمایش در صحنه ای خالی آغاز شده و تنها لباس است که گروه اجرایی را به گذشته های دور سوق می دهد و صحنه های خاطرات را با استحکامی زیبا از طریق بازی ارائه می دهد. تمامی افکت ها و موسیقی متن نمایش توسط بیان بازیگران در صحنه ایجاد می شود. به ندرت می توان چنین هماهنگی و نظم اجرایی را در یک اثر نمایشی دید که بینندگان را یک دست محصور کند. خاطرات بارن نمونه یک نمایش ناب است که بازی و بازی سازی های روی صحنه به زیبایی تصویر می شوند. توانمندی بازیگران در بازسازی صحنه هایی نظیر حرکت اراپه و اسب، به گل نشستن اراپه و جدا شدن سر اسب، دوختن دوباره سر به تنه و ادامه حرکت در مسیر نمایش دیدنی است. آنچه که در این اجرا مخاطبین خود را تا انتها راضی نگه می دارد، استفاده درست و به جای بازیگران از تمامی اجزای بدن و بیان خود، برای ارائه تصویر هایی است که باور پذیری آن در صحنه ی تئاتر به سادگی انجام نمی شود. بی شک انسجام کار گروهی در این گروه توانسته است نمود خود را به خوبی نشان دهد.

قصه های بومی و فولکلور در بسیاری از کشورها نظیر نمایش خاطرات بارن مورد علاقه ی مردم و گروه های اجرایی است. نظیر آنچه که در تئاتر کودک و نوجوان ما عمل می شود. اجرای نمایش « خاطرات بارن » مبتنی بر بازی است. بازی های خوب و روان بازیگران در روایت داستان نقش مهمی را ایفا می کند. همچنین می توان از منظر شخصیت محوری بر بازیگر، نمایش را مورد تحلیل قرار داد. امروزه می توان این ادعا را داشت که نمایش بر اساس بازیگر پیش می رود. بازیگران خلاق و پویای یک اثر نمایشی می توانند با ارائه ی تمامی معانی از پیش تعیین شده و فرضی، به ایجاد متنی دراماتیک و مستحکم دست پیدا کنند و مخاطبین زیادی را همراه خود سازند.

در آثار کودک و نوجوان، می توان اهمیت بازیگر را از منظر کاربرد انتقال مفاهیم مورد نظر قرارداد. بدین معنا که یکسری خلاقیت های بدیع و جدیدی که کارگردان در به تصویر کشیدن آنها از ابزارها و نشانه های مختلفی استفاده می کند، می تواند با داشتن بازیگرانی موفق و توانمند از سایر عناصر غیر لازم صرف نظر نماید.

لازم است یک بار دیگر از هماهنگی و یکدستی گروه نمایش « خاطرات بارن » تشکر کرد که توانست با اجرای اثر به یادماندنی و خلاقش، ذهن مخاطب را تا مدت ها درگیر خود کند.

آیین آغازین

هجدهمین جشنواره بین المللی تئاتر کودک و نوجوان

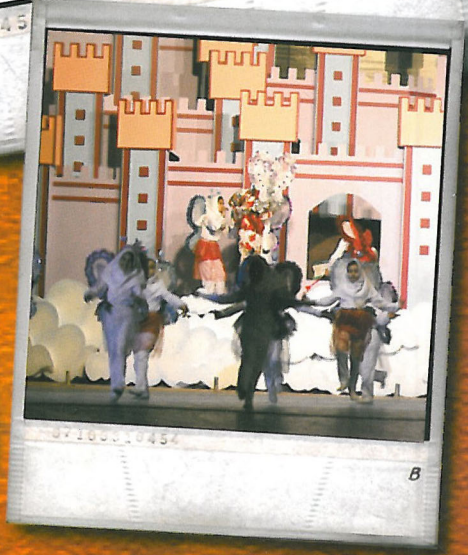
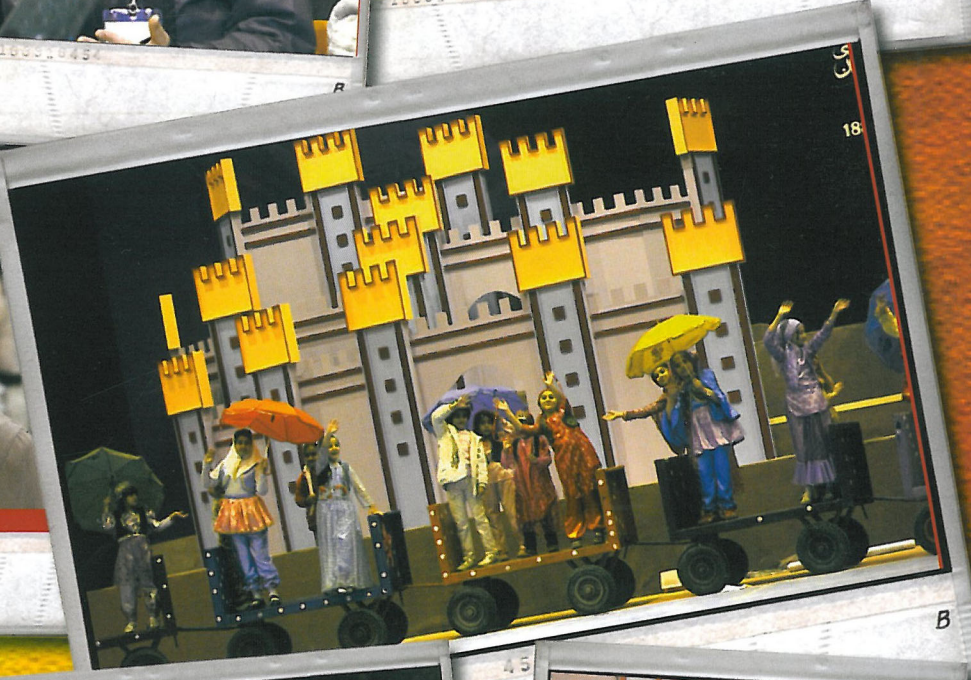
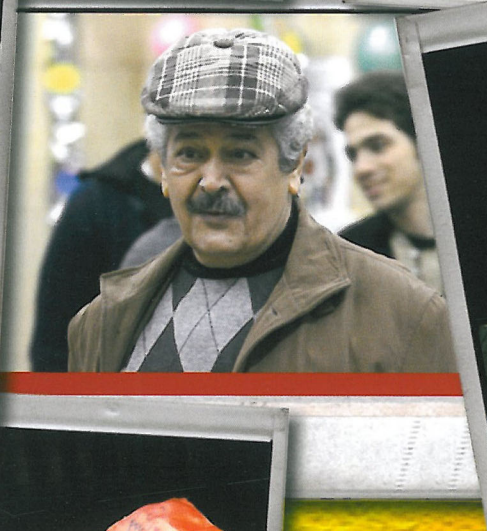
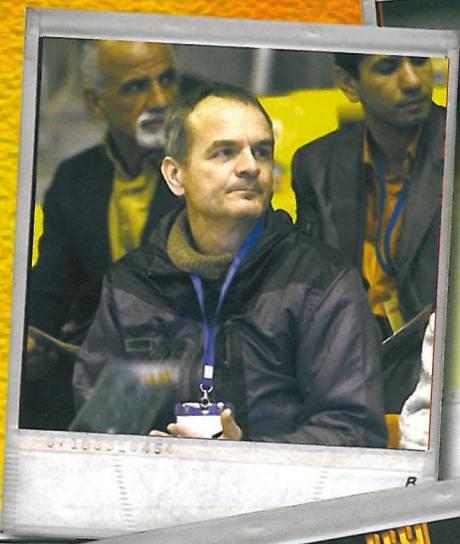
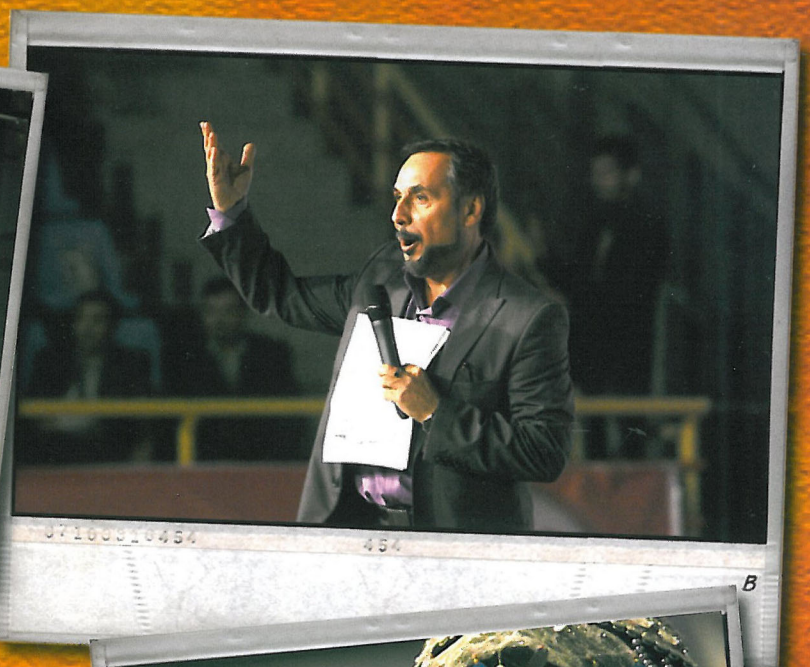
زیبا و خلاقانه، دو تکه ی تخم مرغی که در وسط سالن بود، با همراهی موسیقی به هم چسبیدند و «عمو حمید» - شخصیت محبوب کودکان همدانی - از میان آن بیرون آمد و بعد از اجرای سرودی با همراهی تماشاگران، «عمو قناد» را به روی سن دعوت کرد. و از این به بعد، «عمو قناد» نیز برنامه را به دست گرفت و بعد از خوش آمد گویی و اجرای برنامه هایی به همراه تماشاگران، مسئولین جشنواره و استان، مثل: آقای حجازی (نماینده مردم شریف همدان در مجلس شورای اسلامی)، آقای شهرام کرمی (دبیر جشنواره)، آقای فیض منش (رئیس اداره ی فرهنگ و ارشاد اسلامی شهرستان همدان) و... را به روی سن دعوت کرد و آن ها ضمن خیرمقدم به میهمانان و هنرمندان، گزارش هایی را ارائه دادند و در این میان، کلیپ پیام مقام معظم رهبری خطاب به مردم همدان، پیام وزیر محترم فرهنگ و ارشاد اسلامی، توسط دبیر جشنواره، به سمع و نظر مردم رسید.

در خلال این سخنرانی ها و پیام ها، نمایش هایی هم از هنرمندان شهر همدان اجرا شد، که از جمله ی آن ها می توان اجرای نمایش «قصه های ننه مئل» به کارگردانی محسن پور قاسمی، توسط گروه اسکیت سوارش - که با لهجه شیرین همدانی قصه را روایت می کردند - اشاره کرد. به هر حال به این ترتیب، هجدهمین جشنواره ی بین المللی تئاتر کودکان و نوجوانان، شروع شد و امید آن داریم با موفقیت هر چه تمام تر، این چند روز را هم پشت سر بگذاریم و پایان خوشی برای تمامی گروه ها و هنرمندان داشته باشیم، و ما را یک گام دیگر در راه اعتلای تئاتر کودک و نوجوان، پیش ببرد.

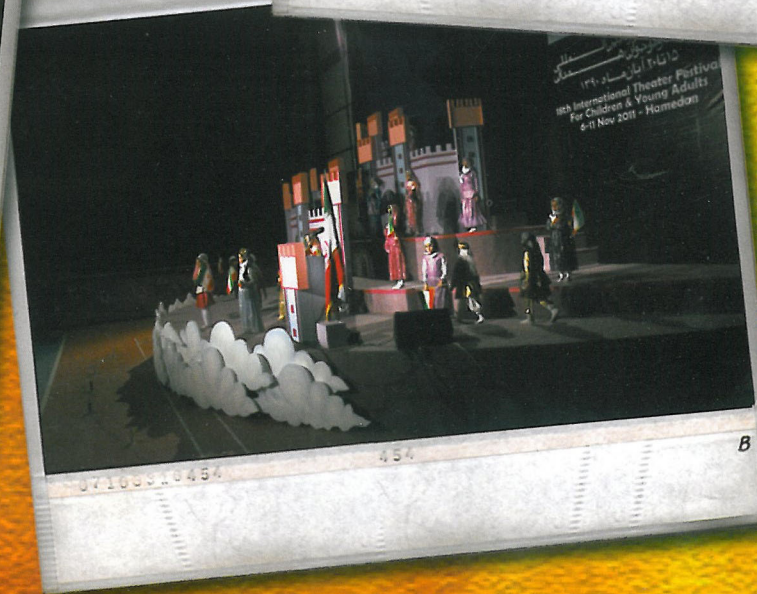
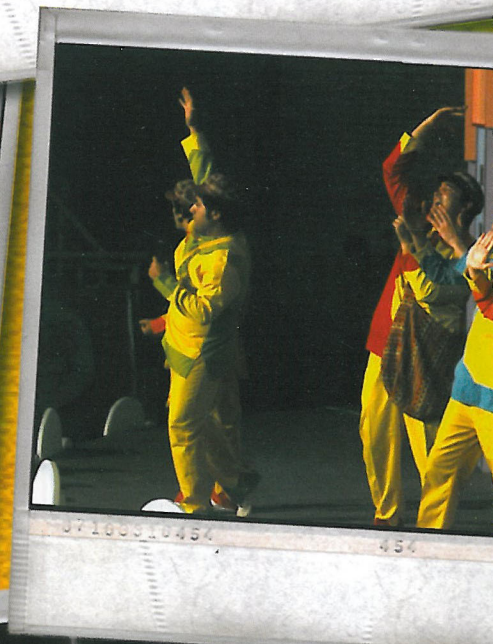
افتتاحیه ی جشنواره های تئاتر و فیلم کودک و نوجوان در همدان، همیشه جایگاه ویژه ای داشته و چه از سوی مسئولین و چه از طرف مردم تماشاگر، مورد استقبال قرار گرفته است. شاید دلیل این امر هم برمی گردد به سنت برگزاری این آیین ها در سالن های بزرگ ورزشی، که علاوه بر ایجاد امکان شرکت چندین برابری مردم مشتاق - به نسبت سالن های نمایش - زمینه را برای حضور گروه های هنری مختلف که محبوب مردم و به ویژه بچه ها هستند، و ارائه ی آیین ها و نمایش های شاد و تماشاگرپسند مهیا می کند. و طبیعی است که در چنین شرایطی، تماشاگران کودک و نوجوان - و به تبع آن ها، بزرگ ترها - انتظار حضور هنرمندانی نظیر عمو قناد، عمو پورنگ، گروه فیتیله، خاله شادونه و دیگر هنرمندانی از این دست را داشته باشند. هجدهمین افتتاحیه جشنواره تئاتر کودک و نوجوان هم همین حکایت را داشت؛ مردم مشتاق و هنرمندان میهمان که خود را با هزار شوق به سالن پیام - محل برگزاری افتتاحیه - رسانده بودند، شاید بر اساس همین سنت نانوخته، با یک پیش زمینه ی ذهنی به این مراسم آمده بودند. به این ترتیب، مراسم مثل همیشه با تلاوت آیاتی از قرآن مجید و بعد از آن، پخش سرود جمهوری اسلامی - با همراهی تماشاگران و هنرمندان خردسال - آغاز شد. بعد از آن به مناسبت عید سعید قربان، ضمن پخش سرود و دعای مخصوص این روز بزرگ، هنرمندان کودک به اجرای حرکات فرم و همراهی با موسیقی پرداختند. بعد از این آیین بود که نوبت به بخش جذاب برنامه برای تماشاگران و به خصوص کودکان و نوجوانان رسید. بعد هم طی پخش وله ای

وظیفه ی سنگین را به عهده بگیرد. آموزش تئاتر برای نمایش کودک، خیلی حساس و ظریف است، چون روح کودک حساس و خیلی پیچیده است. این کار نیاز مبرم به متخصص دارد.

تاثیر تئاتر بر آموزش کودک و نوجوان را در چه حد می دانید؟ آیا اصلاً می شود ادعا کرد که تئاتر، می تواند آموزش کودک و نوجوان ما باشد؟ چرا که نه؟ هنر نمایش که فقط وسیله ای برای پرورش بازیگر و هنرمند نیست، بخش عمده ای از وظیفه اش این است، که از طریق بازی های نمایشی، استعداد، تخیل و توانایی های عقلی کودک را رشد دهد و روح جمعی را در او پرورش دهد. تئاتر کودک و نوجوان، تئاتر احساس نیست. یکی از شاه تِم های این گونه ی نمایشی، پیروزی عقل و اندیشه است، چرا که تئاتر کودک و نوجوان، مطلقاً یک تئاتر عقلانی است. و یکی از اصول بزرگ و مهم این شکل از تئاتر، کمک به رشد عقل است، به کار انداختن مغز. نمایش به بچه می آموزد که می تواند با فکر کردن، به مبارزه با جهل برود. به او می فهماند که برای پیرو شدن بر موانع، باید فکرش را به کار بیندازد. اگر این اصل نباشد که، تئاتر کودک و نوجوان اصلاً مفهومی ندارد. این نوع از تئاتر، فقط شادی و سرگرمی که نیست، درس دادن با شکل، و آموزش نحوه ی ارتباط برقرار کردن هم هست. از همه مهم تر، تئاتر می تواند سنت های دیرین فرهنگمان را به کودک و نوجوان یادآوری کند.

در حوزه ی آموزش، مبحث مهم دیگری هم وجود دارد به اسم نشر؛ نشر کتاب و مقاله و... آیا الان در این زمینه، کار مفیدی انجام می شود؟ اصلاً ما در حوزه ی نشر کتاب های مرتبط با تئاتر کودک و نوجوان، چه وضعیتی داریم؟ فعالیت می شود؟ و یا در حد همان کتاب هایی است که هر سال در همین جشنواره عرضه می شود؟

متأسفانه بعضی از این کتاب ها که تُند و تُند به مناسبت جشنواره و... به هنرمندان عرضه می شود، ابتدایی است. حتی بعضی هایشان تکراری! چیز اساسی نمی شود از آن ها موخت. چرا؟ چون کتاب های اساسی و پایه ای نیستند. ما در این زمینه هم ضعف داریم. ما باید منبع داشته باشیم، تا مریبان و کارگردانان و هنرمندان این رشته، با مباحث جدید تغذیه شوند، با مباحث تکنیکی و نظری. چرا که هر چقدر این حوزه را غنی تر کنیم و پشتوانه ی نظری و عملی خوب تری داشته باشیم، مطمئن باشید تولیدات ما هم غنی تر و جذاب تر می شوند. واقعیت این است که با اشتباهات و تجربیات فردی، نمی شود کاری از پیش بُرد.

در حوزه ی چاپ و تولید نمایشنامه هم، شرایط به همین گونه است؟

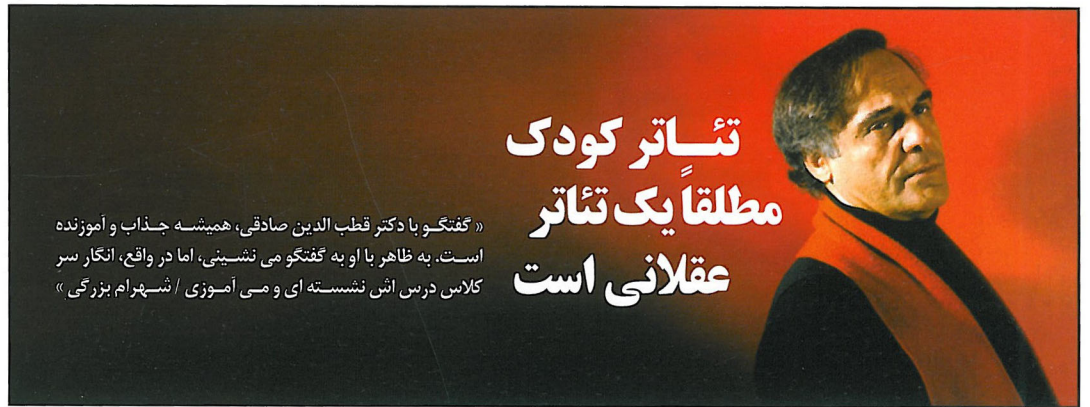
بله. تولید و چاپ اثرهای قابل قبول، خیلی کم است. ما باید بدانیم که هیچ چیز مثل عدم تولید، به ما ضرر نمی زند. ما باید مدام تولید و روایت کنیم. باید داریم دستمان پُر باشد. نباید همه اش نگاه کنیم و ببینیم خارجی ها چه می گویند و می کنند، بعد ما هم ادایشان را دربیآوریم. خودمان هم باید تولید کنیم. باید نمایشنامه نویس کودک و نوجوان تربیت کنیم. باید آثارشان چاپ شود. هرچقدر نمایشنامه ی خوب تولید کنیم، کیفیت کارهای روی صحنه هم بالاتر می رود. و آن وقت، دیگر شاهد اقتباس های دم دستی نخواهیم بود. باید نهادی باشد که این کار را به عهده بگیرد و آثار نویسندگان را بخرد. به این شکل، آن ها هم برای کار بیشتر و قوی تر، تشویق می شوند. و در این خصوص، همان قدر که وزارت ارشاد مسئولیت دارد، آموزش و پرورش هم مسئول است و باید پاسخگو باشد. و همچنین کانون پرورش فکری، که به نوعی بازوی فرهنگی آموزش و پرورش محسوب می شود.

جدای از تمام این کم و کاستی ها و نیازها، در این میان، جشنواره ی تئاتر کودک و نوجوان چه جایگاهی دارد؟ آیا می تواند به رشد این گونه ی تئاتری کمک کند، و حتی خوشبینانه تر، کارکرد آموزشی هم داشته باشد؟

به نظر من بله. چون اگر انتخاب های خوبی صورت بگیرد، گروه های خارجی خوبی به جشنواره می آیند و هنرمندان داخلی ما می توانند از آن ها یاد بگیرند و با آن ها به تبادل نظر بپردازند. جشنواره باعث می شود که هنرمندان ما، سطح تکنیکی آن ها را ببینند و خودشان را مقایسه کنند. این یک نوع از تبادل و آموزش است، که خیلی خوب است و کمک می کند که ما، با تئاتر جهان ارتباط بهتری برقرار کنیم. می دانیم که هنر، بهترین زبان ارتباط است برای گسترش فکر و اندیشه و تخیل. و این خوب است و انگیزه ای برای بچه های هنرمند ما، و مخصوصاً شهرستانی ها می شود، تا کارهای بهتری انجام دهند. جشنواره یک دستاویز و بهانه است. پایان نیست. به نظر من آغاز است. جشنواره باعث می شود که هنرمندان، با کارهای برتر و بهتر از خودشان رو به رو شوند، و این اتفاق نمی گذارد که آن ها خودشیفته بار بیایند. در خلال جشنواره، تکنیک درست را یاد می گیرند و می توانند بهتر ارتباط برقرار کنند. زبان ارتباط را یاد می گیرند. و در این مورد به خصوص، با دیدن کارهای برتر، می فهمند که تئاتر کودک و نوجوان، با تئاتر بزرگسال فرق دارد و خودش یک تخصص است. پس باید بیاموزند.

با توجه به فعالیت هایی که شما در زمینه ی آموزش و پژوهش در عرصه ی تئاتر دارید و هم اکنون هم بخشی از فعالیت شما، در حوزه ی نشر کتاب های آموزشی تئاتر (توسط نشر قطره) متمرکز شده است، می خواستم بدانم، از نظر شما آموزش در حوزه ی تئاتر کودک و نوجوان چه نقشی دارد، و آیا وضعیت الان تئاتر ما در این حوزه، رضایت بخش است؟ نه! گمان نمی کنم الان آموزشی وجود داشته باشد. در گذشته، در کانون پرورش فکری بود، اما الان دیگر در آن جا هم نیست. آن موقع، و در اوایل دهه ی ۱۳۵۰، مسئولین کانون به این نتیجه رسیدند که آموزش هم مهم است. بنابراین، زیر نظر یک مربی آمریکایی، روشی را شروع کردند به نام Creative Dramatic (نمایش خلاق). ۱۲ نفر را انتخاب کردند و آموزش دادند، که یکی از آن ها من بودم. و بعد، ما شدم مربیان آموزش تئاتر کودکان و نوجوانان و با آن ها شروع به کار کردیم. من حتی بعد از رفتن به اروپا، آن قدر به این مقوله علاقه داشتم، که رساله ی فوق لیسانس ام را در زمینه ی تئاتر کودک و نوجوان نوشتم. ۲ سال هم در مدارس راهنمایی و

نمی دهنده؟
نه به این شکل نیست. اما واقعیت این است که باید از ما بخواهند و امکاناتش را فراهم کنند تا بتوانیم کاری از پیش ببریم. مثلاً الان مدتی است که کمیسیونی تشکیل شده برای تألیف کتاب های هنری، که من هم عضو این کمیسیون هستم. ما در این کمیسیون در حال تلاش هستیم، که یکی یکی کتاب های تئاتر را برای آموزش و پرورش تولید و چاپ کنیم؛ در زمینه های بازیگری، کارگردانی، دکور و... اصلاً خودشان این سفارش را به ما داده اند. می خواهند این کتاب ها را ببرند داخل مدارس و کم کم آموزش بدهند، و بعدها اصلاً خود هنر تئاتر را هم تدریس کنند. حداقل، چنین ادعایی دارند. این خیلی خوب است، پایه های هنرمندان آینده را می سازد. اما هدف ما فقط تربیت هنرمند که نیست؛ تربیت کل این نسل است. بچه های ما باید با فرهنگ و هنر آشنا شوند. باید ذهنشان پویا شود. و به کمک فرهنگ و هنر این کار مقدور می شود. بنابر این، یکی از وظایف عمده ی آموزش پرورش، باید پرورش فکری و ذهنی کودکان و نوجوانان ما باشد، آن هم از طریق

تئاتر کودک مطلقاً یک تئاتر عقلانی است

«گفتگو با دکتر قطب الدین صادقی، همایشه جذاب و آموزنده است. به ظاهر با او به گفتگو می نشینتی، اما در واقع، انگار سر کلاس درس ایش نشسته ای و می آموزی / شهرام بزرگی»

هنر، از طریق تئاتر. اما باز هم متأسفانه، هیچ کدام از این ها را در آموزش و پرورش فعلی نمی بینیم. پس چاره ای نمی ماند غیر از این که آموزش را، در همین جشنواره ها و بحث ها و سمینارها و کتاب ها و اتفاق هایی از این دست، پی گیری کنیم.

خب، آموزش و پرورش که تکلیفش معلوم است و تقریباً می شود گفت که کاری در زمینه ی تئاتر در آن انجام نمی شود. حالا پیام جوتور، و برسیم به فضای آکادمیک و دانشگاهی. این بخش از آموزش، چرا در دانشگاه هم نیست؟! ما گرایشی به اسم تئاتر کودک و نوجوان نداریم و تخصصی در این زمینه تربیت نمی شود!

نه نداریم. عروسکی هست، که آن هم یک شاخه اش به کودکان و نوجوانان مربوط می شود. اما آموزش تئاتر کودک و نوجوان نداریم. به نظرم باید آموزش این گونه ی نمایشی هم، جایش در کنار تئاتر عروسکی باز شود. در حال حاضر، ما اصلاً در دانشگاه ها، تئاتر پداگوژیک نداریم.

این را از این جهت عرض کردم، که متأسفانه - مخصوصاً در شهرستان ها - تئاتر کودک و نوجوان شبیه یک راه میان بر شده است. کسانی که تئاتر کار می کنند، برای این که بتوانند حضور داشته باشند و درآمدی هم کسب کنند، در درجه اول، می روند سراغ بچه ها، و فکر می کنند تئاتر کودک و نوجوان یک مقدمه است. حتی این طرز تفکر در بین مسئولین هم جا افتاده. متأسفانه در بسیاری موارد، حتی سوادش هم نیست! اصلاً کسی وجود ندارد، که بتواند به صورت علمی، در این زمینه آموزش به این ها بدهد.

تئاتر کودک و نوجوان چیز آسانی نیست! حتی پیچیده تر و سخت تر از تئاتر بزرگسال است. یک تخصص محض است و مرحله ی مقدماتی نیست. نیاز مبرم به آموزش و کسب تخصص دارد.

متأسفانه چون آموزشی در این حوزه وجود ندارد، شاهد کارهایی هستیم که نقطه ی قوتی ندارد، چرا که سازنده اش متخصص این کار نیست، و روانشناسی کودک نمی داند، از تأثیر رنگ ها بر روی کودک آگاه نیست، اصلاً دنیای کودک را نمی شناسد. حالا مسئله این جاست، ما اگر بخواهیم این طیف از هنرمندان را، برای انجام کارهای علمی و تخصصی و اصولی آموزش بدهیم، متولی اش چه کسی است؟ کجا باید مراجعه شود؟ آن هم در شرایطی که حتی در سطح دانشگاهی هم، متخصص و مربی کار بلد این کار را تربیت نمی کنیم!

راه دیگری نداریم. بهترین جا همان دانشگاه است. یا شاید کانون پرورش فکری، که بهترین امکانات را دارد، اما کاری نمی کند! ما خودمان مگر چطور یاد گرفتیم؟ در همین کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان. بسیاری از چهره های معروف هنری ما مثل اکبر عبدی، جلیلی، طهماسب، همه از همین کلاس های کانون پرورش فکری شروع کردند و به این جا رسیدند. بالاخره یا دانشگاه و یا کانون پرورش فکری، یکیشان باید کمر همت را ببندد و این

ابتدایی پاریس، مربی تئاتر بودم. می خواهم بگویم که آن موقع، آموزش تئاتر کودکان و نوجوانان، در کانون پرورش فکری و کتابخانه هایش وجود داشت. اما من الان نمی دانم متولی اش چه کسی است! آموزش و پرورش؟ بعید می دانم. کانون پرورش فکری؟ چنین چیزی وجود ندارد. حالا شاید به صورت پراکنده، کلاس ها و گروه هایی باشند که کار آموزشی هم می کنند، اما به یک شکل سیستماتیک و منطقی و جامع، که یک برنامه ریزی کلی و جامع داشته باشد، نه! چنین چیزی وجود ندارد.

به یاد دارم که شما قبلاً در گفتگوی، بیان کرده بودید که اولین گام های مدرن و جدی تئاتر در ایران، در مدرسه ها و توسط دانش آموزان و قشر تحصیل کرده و معلمان برداشته شد. آیا الان هم همین شرایط هست؟ بحث من این است که به نظرم بهترین جا برای آموزش و پرداختن به تئاتر، آموزش و پرورش است، و همین ارگان است که باید متولی اش باشد. اما در واقعیت، این گونه نیست!

نهاد آموزش و پرورش - یعنی مدرسه با تعریف مدرن اش - اصلاً پایگاه روشن اندیشی و روشن بینی و کارهای فرهنگی و کارهای مدرن بوده و، باید باشد. حتی همان طور که گفتید، اولین گروه های تئاتری در همین مدرسه ها شکل گرفتند. یک زمانی، تمام مدرسه های شهرستان ها، بدون استثناء یک سالن تئاتر داشتند.

یعنی در آن زمان، خود بچه ها تولید می کردند و این گونه تربیت می شدند. نسل شما هم به همین شکل، تئاتر را کم کم یاد گرفت. اصلاً آن؟

اصلاً چنین چیزی وجود ندارد. روی غم انگیز ماجرا این جاست که با وجود گسترده تر شدن آموزش و پرورش، و بیشتر شدن دانش آموزان و امکانات، شاهد وضعیت الکتی در این زمینه هستیم. در مدرسه ها دیگر خبری از سالن نمایش نیست! انگار اصلاً به این قضیه اعتقاد ندارند و در ساختار کاریشان جایی ندارد. غافلیم از این که این کار، بخشی از پرورش است. فقط آموزش دروس نیست که شخص را می سازد، پرورش نیروهای بالقوه ی خلاقه ی شخص هم لازم و مهم است. و این به یاری فرهنگ و هنر اتفاق می افتد، به یاری تئاتر. تعارف نداریم، باید این بخش از پرورش، در مدارس وجود داشته باشد، تا باعث گسترش تخیل، خلاقیت و ابداعات شخص شود. ذهن را سیال و رنگین کند و از یک بُعدی بودن در بیآورد. تأکید می کنم که هدف از این کار، این نیست که بچه ها را هنرمند بار بیآوریم و مثلاً بازیگر و نویسند و... شوند، نه! هدف این است که ذهن به کار بیفتد. و این به خواندن و درک بهتر درس ها هم کمک می کند. تئاتر به بچه ها یاد می دهد که چطور خودشان را بیان کنند و کار گروهی انجام بدهند. تئاتر در مدارس هزار و یک فایده دارد، اما متأسفانه هیچ کدام از این ها در آموزش و پرورش فعلی نیست.

یعنی هیچ تلاشی صورت نگرفته یا نمی گیرد، که از این وضعیت بحرانی بیرون بیاوریم؟ حتی بزرگان خانواده ی تئاتر هم اهمیتی به این ماجرا

نگاهی به نمایش «به زیر پاهایت نگاه کن» استفاده درست و به جا از فرهنگ بومی و محلی در نمایش کودک

نمایش «به زیر پاهایت نگاه کن» کاری از مریم کاظمی از تهران، به واقع در زمینه‌ی تئاتر کودک جزء آثار به یاد ماندنی و ارزشمند به ثبت خواهد رسید. به جاست که از شیوه‌ها و زمینه‌های جذاب تئاتر کودک که در این نمایش به کار برده شده است، نمونه‌هایی را مثال بزنیم.

نمایش با دو بازیگر، پدر و دختری که در تهران به زندگی روزمره‌ی خود مشغول می‌باشند اشاره‌ای می‌کند و مابقی قصه اتفاقات و حکایاتی است که برای این کاراکترها پیش می‌آید. کارگردانی و طراحی صحنه به قدری زیبا در یکدیگر ادغام شده‌اند که نمی‌توان هیچ کدام آنها را جدای از هم بررسی کرد. مشخص است که در ابتدا طراحی کار به شکل صحیحی به انجام رسیده است و بعد استفاده از حرکات بازیگران و سایر عوامل صحنه بر اساس آن به پیش می‌رود. روایتی آموزشی و داستانی بر از تعلیق و کنش دراماتیک، ویژگی‌های بارز و مهم نمایشنامه می‌باشد که به خوبی توانسته است از پس تمام عوامل شناخت درام بر آید و مخاطب خود (کودک) را تا انتها با خود نگه دارد.

بازی خوب و روان دو بازیگر، یکی دیگر از عوامل مهم و خوب نمایشنامه است. به واقع می‌توان گفت: هنگامی که بازیگر نقش را درک کرده باشد و به شناخت عمیق و درستی از متن بر نقش رسیده باشد، نیازی از راه را به خوبی و سلامت گذرانده است. زیرا در اکثر نمایشهای کودک عدم درک کافی و درست بازیگران از متن باعث اختلال در دیگر نشانه‌های متن می‌شود. به خصوص که در این گونه آثار کار اصلی و اساسی بر عهده‌ی بازیگر است زیرا به دلیل بر خوراری از ساختاری متفاوت و نشان دادن موقعیتهای متفاوت و تلاش در به باور نشان دادن مخاطب، وظیفه‌ی کارگردان است که به وسیله‌ی بازیگر تمامی این مفاهیم را به مخاطب انتقال دهد.

موسیقی خوب و کاربردی در نمایش می‌تواند به نوعی شخصیت تبدیل شود و در معرفی و راهبر دست‌ان نشان نقش مهمی را ایفا کند. هماهنگی تمامی اجزا و عوامل صحنه و شناخت عمیق و خوب عوامل صحنه نیز یکی دیگر از ویژگی‌های نمایش «به زیر پاهایت نگاه کن» می‌باشد. مخاطب کودک قبل از هر چیز به دنبال نظمی می‌گردد که بتواند داستانک‌های نمایش را در ذهن خودش طبقه بندی کند و بعد از آن به مرحله‌ی تحلیل و شناخت برسد که بتواند خوب و بد را از همدیگر جدا سازد. که کارگردان این نمایش به خوبی از عهده‌ی این کار برآمده، ویژگی‌های بارز و مهم متن را به شکل درست طبقه بندی شده و استریلیزه شده، به مخاطب ویژه خود تحویل می‌دهد. مخاطب (کودک) هم دیگر به راحتی می‌تواند در ایجاد ارتباط با اثر به شناخت و درک درستی از کار دست پیدا کند. باید نکته‌ی مهم در این نمایش هماهنگی بین ترکیبات و اجزای صحنه، بین بازیگران و سایر عوامل و شناخت خوب و صحیح بازیگر از متن و انتقال درست کارگردان به مخاطب است.

این نمایش در انتقال مفاهیم آموزشی و اخلاقی، موفق و خوب عمل می‌کند و می‌تواند مخاطب کودک را تا انتها با خود همراه سازد.

نیمیا بیگلریان
کارشناس ارشد ادبیات نمایشی
عضو کانون خانه‌ی تئاتر ایران

نگاهی به نمایش «هی تو»

اجرای با هماهنگی و یکدستی کامل

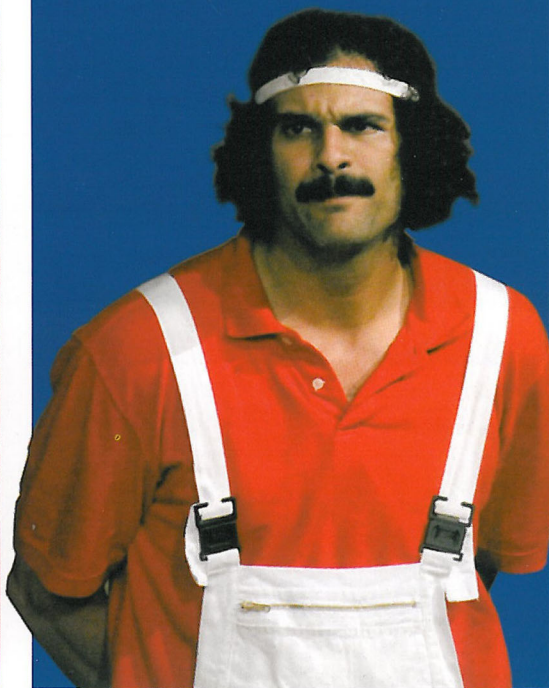
نمایش «هی تو» همه‌ی تلاش خود را به کار می‌گیرد تا در نوع و گونه‌ی کارگاهی و خلاقانه جایی بگیرد. غافل از این که تولید یک نمایش کارگاهی با موضوعیت کودک و نوجوان با سایر آثار نمایشی متفاوت است و هر کدام رویکردهای خاص خودشان را دارند.

با شروع نمایش گروهی بازی ساز را می‌بینیم که قرار است روایت‌های متعددی را بازی کنند. موضوعاتی که هر کدام به نوبه‌ی خود می‌توانند جذابیت داستانی داشته باشند و با قرار گرفتن در کنار یکدیگر قطعات پازل گونه‌ای را شکل دهند که در یک مسیر مشخص به تکامل و هدف از پیش تعیین شده‌ای، منطبق با ساختار ذهنی کودک و نوجوان برسند. اما در نمایش «هی تو» این اتفاق نمی‌افتد و مخاطب نمی‌داند ضرورت نشان دادن این قطعه روایتها چیست...؟

کارگردان با ساختاری دگرگونه در شکل و رویه‌ی کار سعی در خلق فضایی خلاقانه کرده است که می‌توان گفت به سردی و عدم ارتباط با مخاطب منجر می‌شود. زیرا در روانشناسی آثار کودک بایستی به ساخت فضایی زیبا و جذاب برسیم و هر کارگردان باید بتواند طراحان صحنه، لباس، نور، موسیقی و هر آن چه را که اجزای سازنده‌ی یک نمایش خلاقانه‌ی کودک و نوجوان می‌باشد، به شکل خلاقانه‌ای هدایت و راهبری کند و در واقع این توانایی را داشته باشد که در مرحله‌ی نخست ضرورت گفتمان ایده‌ی نمایشنامه را تشخیص و به شکل باور پذیری با تشخیص مخاطبش، مفهوم را انتقال دهد.

متأسفانه برخی از هنرمندان و تولیدکنندگان آثار کودک و نوجوان کمتر شناختی از مخاطب خود دارند و نمایش را آن گونه که خود دوست دارند، تولید می‌کنند نه بر اساس نیاز و خواسته‌های مخاطب تعیین شده‌ی خود.

نمایش «هی تو» در فضایی کاملاً سرد و بی‌روح به ادامه‌ی روایت نا معلوم خود ادامه می‌دهد و تنها عنصر نمایش که می‌توان از آن به عنوان کاری بدیع و خلاقانه اشاره کرد، موسیقی است که با نمایش عجین شده است. می‌توان گفت که آهنگساز تمام تلاشش را کرده است که کار را از یک نواختی و کسالت بیرون کشد. اما این گونه و شیوه‌ی اجرای موسیقی به تنهایی نمی‌تواند بار کاستی‌های نمایش را به دوش کشد زیرا تکراری بودن استفاده از ابزار و آلات موسیقی بدین شکل دیگر برای مخاطب تازگی و جذابیت نمی‌تواند داشته باشد اما به دلیل توانمندی و مسلط بودن نوازنده کار، می‌توان از آن به عنوان اجرایی خوب یاد کرد. دست آخر باید از هماهنگی و یکدستی گروه بازیگران تشکر و قدردانی کرد که نشان از ممارست و تمرین‌های مکرر آنان دارد.

نگاهی به نمایش «دختر انار»

استفاده‌ی درست و به جا از فرهنگ بومی و محلی در نمایش کودک

می‌توان به جرات گفت که کمتر گروه نمایشی کودک و نوجوان به دنبال تولید آثار فولکلوریک و بومی رفته است. شاید به دلیل عدم ارتباط لازم و کافی مخاطب با این دست آثار... حال آن که می‌توان با شناخت عمیق و درست از قصه‌های محلی و بومی مناطق مختلف کشورمان و با اجرایی در راستای همان فرهنگ و آیین منطقه‌ی خاص، می‌توان دست به تولید آثاری ماندگار و ارزشی زد. اما باید این نکته را بدانیم که انتخاب این گونه آثار و به اجرا در آوردن نشان، کاری است سخت و زمان بر.

شناخت فرهنگ، زبان و آیین‌های یک منطقه‌ی خاص باید بسیار دقیق و حساس باشد تا مخاطب بتواند آن را باور و با آن ارتباط برقرار کند. به دلیل این که ما به ازای بیرونی آن را مخاطب نمایش، یا از نزدیک دیده است و یا بر اساس تحقیقات و انتقال فرهنگ، شناخت کامل و دقیقی از آن دارد.

ابتدا باید به گروه نمایشی «دختر انار» به دلیل انتخاب چنین نمایشنامه‌ای در حوزه تخصصی کودک و نوجوان تبریک گفت. دکتر اردشیر صالح پور به دلیل شناخت عمیق و استادانه‌ای که از آثار فولکلور دارد، به خوبی از عهده‌ی نگارش متن بر آمده، پیچیدگی‌های قصه و شخصیتها را به خوبی شناسایی کرده و در موقعیتهای درست قرار داده است. به خاطر انتخاب قصه‌ای درست و قابل باور است که گروه اجرایی مسیر اصلی شان را پیدا کرده، به پیش می‌رود.

اما مسئله‌ای که بایستی در ساخت و اجرای این گونه آثار نمایشی به دقت مورد بررسی قرار دهیم، چگونه به اجرا در آوردن نمایش نامه است به همان شکل خلاق و بدیع که نمایشی به نگارش در آمده است. این مهم کمک می‌کند تا ذهن مخاطب کودک را بیشتر بتوانیم با خود همراه سازیم. طراحی صحنه‌ی نمایش «دختر انار» از خلاقیت ویژه‌ای برخوردار نیست و نمی‌تواند آن جذابیت لازم و کافی را به مخاطب انتقال دهد و به همین دلیل تا انتها میزان سسن‌هایی که برای آن طراحی شده‌اند، تکراری و ساده به نظر می‌رسند بهتر می‌بود که با طراحی کاربردی و خلاقانه‌ای به ایجاد فضایی نمایشی تر، مسیر اجرای نمایش را تغییر دهیم و در ایجاد ارتباط مؤثر، گامی به پیش برداریم.

بازی بازیگران به تنهایی نمی‌تواند آن انرژی و پتانسیل لازم و کافی را به صحنه انتقال دهد تا جایی که در اجرا می‌بینیم که هنوز متن نمایشی بر اجرا سوار

ی‌کار، (متن و اجرا) از ی محکمی به کار زند و مخاطب را سردرگم سازد. هر چند عواملی مانند: موسیقی و...

سعی در ایجاد توازن میان متن و اجرا دارد و به جاست که از آهنگساز کار تقدیر به عمل می‌آید، برای شناخت درست و دقیق از موسیقی سنتی و در

خور اجرا. در نهایت این مهم وظیفه‌ی کارگردان است که اجزا و عناصر خلاقانه را با شناخت دقیق و درستی که از متن نمایشنامه پیدا کرده است، کنار یکدیگر طراحی کرده، به مخاطب انتقال دهد.

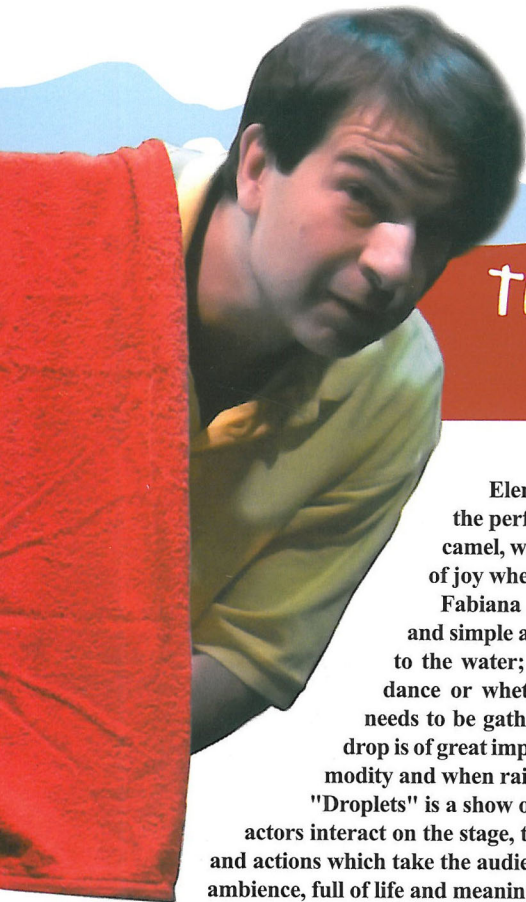
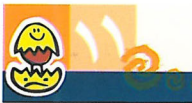
نمایش دختر انار، در همان سطح مطرح کردن استفاده از ایده‌های ناب نمایش ایرانی و خلاق باقی می‌ماند و مخاطب فقط و فقط به خوانشی از متن خلاق و پویای کار بسنده می‌کند.

Guglielmo Papa has represented "Droplets" to 18th International Theater Festival for Children & Young Adults.

"Droplets" is a performance about water as an essential resource not to be wasted, but to be valued.

Guglielmo Papa is an Italian theater director. He is graduated in Music and Theatre Studies, and postgraduated in Drama and Education at University of Bologna, Italy.

He attended at several courses and master class for acting training.

He studied double-bass at Music Conservatory of Bologna and music didactic at University of Esztergom, Hungary.

In 1986 he started the activity as professional actor working with several theater companies in Palermo.

From 1995 he is active in the field of children theatre primarily and from 1997 to 2003 he worked continually at La Baracca/Teatro Testoni Bologna.

From some years he conducts a research for the first childhood realizing performance shows and projects of workshop for the preschool age.

He realizes projects of theatrical education for elementary, grammar and upper school and he works as tutor for training courses of theatre education for Primary and Middle School teachers.

In December 2009 debuted in Ankara, Turkey, the show for children Pinokyo, text and direction of Guglielmo Papa (a State Theater of Ankara production).

"La Società della Civetta" was founded in 2007 by the actor and director Guglielmo Papa who has been active in the field of children theatre for more than fifteen years.

The company was established to extend the theatrical experience to the collaboration with other professional figures in the area of early childhood such as educators, teachers, psychologists.

The shows of La Società della Civetta have been represented in Italy as well in Switzerland, Finland, Ireland, Turkey, Romania, United Kingdom, South Korea Canada, confirming the interest of the company to open the experience to other cultures and international realities.

The water performance for children

Elements on which the performance is based are a thirsty camel, waiting for a cloud and the moment of joy when the rain finally falls.

Fabiana and Guglielmo, through effective and simple actions, invite the children to listen to the water; whether it flows in all its abundance or whether there is very little of it and needs to be gathered drop by drop. Every single drop is of great importance when water is a rare commodity and when rain becomes a long awaited event.

"Droplets" is a show of few words based on the way the actors interact on the stage, through a game of glances, silence and actions which take the audience into a humorous and delicate ambience, full of life and meaning.

The Horse, Apple and the Spring

Playwright: Nima Dehghani, Anahita Ghani Zadeh

Director: Anahita Ghani Zadeh

Puppet Narrator: Ehteram Boroumand, Bahram Shah Mohammad Lou, Sousan Maghsoud Lou, Maryam Kazemi, Hamzeh Ali Mohammadi

Mohammadi

Cast: Anali Shakouri, Hamed Zarean, Nika Nazem Zadeh, Marjan Vazin Pour / Puppet and Scene Designer: Faezeh Sheikh-ol Eslam, / Light Designer: Hamid Rasouli Chizari

Make-up Artist: Laya Kharaman, Hussein Tabrizi / Poster and leaflet Designer: Golbon Rasouli / Stage director's Assistant: Vahid Hajikhani, Samira Mahdavi / Psychologist: Marjan Vazin Pour / Set Managers: Samira Mahdavi, Vahid Hajikhani / Music: Reza Kalantar / Stage Director: Hamid Rasouli Chizari, Stage / Editor, Effect: Kaveh Rasouli / Background Designer: Faezeh Feiz Sheikh-ol Eslam / Animation: Golbon Rasouli / Education: She has Associate's Diploma in Graphics, B.A. of Drama (Directing), M.A. of Drama (Directing) from Tarbiat- Modares University.

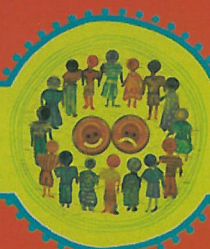
Artistic Background of Stage Director: The Inattentive Beautiful, Maryam's three tableaux, Mirzade Eshghi, snow man, Horse; Apple; spring, Instructor of Creative Theatre in Private Institutes, Cooperation with Committee of Children Book, Founder of "Rama" Troupe, Teacher in Sama and Practical- Scientific University, Membership of Directing Board of Children and youth Theatre, Permanent Membership in Directors' Society of Theatre Forum, Membership of Intellectual Society at Tarbiat- Modares University

Synopsis: It's the story of a kid who has taken to fantasy World due to his parents' inattention individually. It's a beginning to take a fancy trip to the world of Stars in his creative dreams.

monday 7 nov

Bu-Alli Sina cultural Complex (main saloon)	Bu-Alli Sina cultural Complex (Auditorium Next)	Kanoon-e Mahdleh	Shahid Avini cultural Complex	Fajr Saloon	Kanoon Cinema	Street Performance
17:30 15:30 10	17:30 15:30 10	17:30 16:30 10	17:30 16:30 10	17:30 15:30 10	Kanoon Photo 10-13 Kanoon Cinema 15-17	17:30 15:30 10
Seventh Apple W: Naser Mududi D: Farzad Lebasi (Hamadan) 60 min	Droplets W: Teamwork D: Guglielmo Papa (Italy) 40 min	Little Red Riding Hood meets the Big Bad Wolf at bus station W & D: Hossein Ebrahimi (Ferdous) 55 min	Horse & apple & spring W: Nima Dehghani and D: Anahita Ghani Zadeh (Tehran) 70 min	The Girls of Carpet Gardens W: Hingameh Mofid D: Alsanah Zamani (Tehran) 60 min	Workshop (Creative Director) Photos & Eng (Designer) Mr. Soyma (Iraqi) Speech about Participatory Theater	Play of dolls W: Zahra Safari D: Anahita Ghani Zadeh (Tehran) 15 min
••	•	••	•	•		•••

18th International Theater Festival For Children & Young Adults

Hamadan / 6-11 Nov 2011

The Message of Mr. Karam Reza Piriaee, the General Governor of Hamedan for 18th International Theater Festival for Children & Young Adults

In the Name of God

Hamedan province, from the viewpoint of the president, Dr. Mahmoud Ahmadinejad at the recent visit of the hard-working people of the city which lies in the Alvand mountain, is the capital of Iran's history and civilization and is the land of civilization of Iran nation since the beginning and then it has been published throughout the world. The people of Hamedan are proud to be hosting of the 18th International Theater Festival for Children & Young Adults from 6 to 11 November.

It is clear that hosting of conferences, festivals and cultural programs in this land, which is an important part of the art and culture mainland, is different with other regions and the differences are determined in the commitment to the idealistic art and the art that focuses on Alast Treaty.

According to the opinion of the Supreme Leader, Ayatollah Khamenei, in this field; Theatre in Islamic Republic, finds its noble and high responsi-

bilities in expressing pains and suffering of fettered and oppressed human beings.

To achieve this opinion in the theater for children and young adults, whom the future of Iran will be depend on them, it will be expected that it be the duty of international theatre festival for children and young adults.

This expectation had been expressed to the theater artists by President; the art of theater must interpret human in his utter excellence, integrity with the most elegant definition and eulogy.

This is the duty of theater Practitioners who with a serious and valuable approach and using of pure cultures of Islam and relying on human virtues give new soul to the stage of Iran's theater.

I considered the opportunity of theater festival to thank all the artists of theater who perform their fine art to the world with the sacrifice their life in the idealistic way.

With best wishes and days filled with good and happy memories for the guests in Hamedan and with the best wishes for the bright future full of hope for children and young adults of the world.

صاحب امتیاز: دبیرخانه جشنواره بین المللی تئاتر کودک و نوجوان
مدیر مسئول: شهرام کریمی
سر دبیر: مجید فروتن
مدیر اجرایی و دبیر تحریریه: سید محمدرضا جواد
تحریریه: نیما بیگلریان، شهرام بزرگی، فواد ابراهیمیان
آراده سادات حسینی صدوق، اعظم ولیان
بخش بین الملل: مهسا شبیری
ویراستار: میرهاشم میری
عکس: پیمان بختیاری - امید فقیه
مدیر هنری و صفحه آرا: حمید رجایی
تایپ: مهشید مرادی
چاپ: یوسف

Owned:
secretariat of International Theater Festival for Children and Young Adults
Managing director: Shahram Karami
Chief clerk: Majid Forotan
Editorial secretary & Executive director: Seyed Mohammad Reza Javadi
Editorial members: Nima Biglarian, Shahram bozorgi, Favad Ebrahimi, Azade Sadat Hosseini, Azam Valian
International section: Mahsa Shobeiri
Editor: Mir Hashem Miri
Photo: Peiman Bakhtiari, Amir Faghie
Graphic & Artistic director: Hamid Rejaee
Type: Mahshid Moradi
Publication: "Yoosef"

Monday 7 Nov 2011 1St Number

Our dramatic and national rituals are derived from our religious and mystical thoughts

Executive Director of 18th International Theatre's Festival for children and young adults said: our dramatic and national rituals are derived from our religious and mystical thoughts.

He has also said in an interview with diary journal: the theater is one of the effective alphabets of recalling the past events and the occurrences of the future thoughts of the humanity. If we review it as an art, we will be closer to the theater.

Our theater is derived from our human, intellectual, religious and mystical thoughts.

Executive Director of Festival added: The theater needs the audience and understanding and recognizing of the audience. Many of the symbols of the theater should be recognized as a sign. So, The theater should be considered as reciting the sign and reading the contents, because it has been associated

with human being for years.

Some of the signs are the exotic and unknown, so the signs of our theater should be clear and perspicuous and be closer to the facts.

Mr. Torkaman mentioned the theatre actors: it is better that playing the role be closer to the reality and the truth. Nowadays, our theater should be visualizing of the right and the human with the divine nature. Nowadays, we need the art for the mobility, vitality and recognizing the purity of the people in the divine schools. It should be the summary of the human's nature and conscience. And when it entered to the realm of children, it should be so beautiful, sweet and believable to become a valuable foundation.

He told: the modern theater for children and young adults needs to move toward the realities of today's world children. And the Pests and challenges that are touted as a mod-

ern civilization should not damage the children's bodies and souls. The theater should be turned into a divine and sacred doctrine and make the children be closer to God.

Finally, he mentioned: today is the epic and resistance day of the thousands children and young adults in the rising and great awakening of Islamic world. Dramatic art should understand this importance. In drama, the theater should achieve to the realistic Performing. The art should be under the guidance of the bright way of the Islamic Revolution in all the fields. And the art of theater is not exception in this field.